

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo IV / 2013

JÚL - AUGUST

HĽADANIE STRATENÉHO

L 15:11-24

My, ľudia, máme rôzne predstavy o Bohu. V známom podobenstve o stratenom synovi nám Pán Ježiš predstavuje Boha ako lásku, ktorá prevyšuje všetky naše predstavy a očakávania.

Jeden človek mal dvoch synov. Mladší z nich ho požiadal o podiel z majetku, ktorý mu patrilo. Bolo to, akoby si želal, aby už otca nebolo a on mohol zdediť svoj podiel. To, že otec ešte žije, ho nezastaví pred jeho požiadavkou. Otec bez komentára, bez výčitiek, bez vymáhania sľubov, obom synom rozdelí majetok. Koná s prekvapujúcou slobodou. Nikoho pritom k ničomu nenúti ani nezaväzuje. Otcovská láska nechá mladšieho syna odísť s celým majetkom. Je dospelý a odchádza s vedomím, že svoj život má pevne vo svojich rukách. Až teraz sa cíti skutočne „slobodný“. Ešte nevie, že sloboda od všetkého a všetkých je sebaklam. Nevie, že útek z domova sa domova nezbaví. Túžba po domove zostáva v nás. Človek je stvorený vo vzťahu a pre vzťah. Nemôže žiť bez Pána. Ak vytesní Boha zo svojho života, na uprázdnené miesto sa natlačí ten Zlý.

Mladší syn si v ďalekej krajine užíva. Cíti sa slobodne. Ľudia ho milujú pre peniaze. Keď sa mu peniaze minú, opustia ho. Doľahne na neho núdza, ktorá ho prinúti prijať podradnú a ponižujúcu prácu. Ide to s ním dolu kopcom. Keď klesol na dno, vstúpil do seba. Prišiel o všetko, ale spomienka na otca a domov mu ostala. Spomenul si, že sluhovia u otca sa majú lepšie ako on tu v cudzine. Neprijal by ho otec za sluhu? Vtedy vstúpil do seba a povedal si: „Pôjdem k otcovi a poviem mu: Otče, zhršil som proti nebu i proti tebe a nie som viac hoden menovať sa tvojím synom; prijmi ma ako jedného z nádeníkov.“ Je si vedomý toho, že otec ho nemusí prijať. Ale vstal a šiel. Keď bol ešte ďaleko, uvidel ho otec, ktorý celý čas čakal na jeho návrat a vyzeral ho, beží mu v ústrety, aby ho privítal. Nedbá na svoju dôstojnosť, keď beží. Padol mu kolo krku a vybozkával ho. Prijal ho za svojho syna. Ale

nechýba tu vyznanie viny: „Otče, zhrešil som proti nebu i proti tebe a nie som viac hodný menovať sa tvojím synom.“ To je pokánie. Návrat domov a odvrátenie sa od cudziny. Poznanie Božej dobroty a uznanie svojej vlastnej nehodnosti.

Otec vystrojil hostinu od radosti z návratu strateného syna. Neurčil mu žiadne „obdobie kajúcnosti“, aby sa syn osvedčil, či to s tým pokáním myslí vážne. Ani sa ho nepýta, ako si to teraz predstavuje a čo bude robiť. A mladší syn sa ani nedostane k slovu, aby predniesol svoju žiadosť – prijatie za nádenníka. Lebo otec ho prijíma bez výčitiek za svojho syna. Takého aký je: v roztrhaných šatách, špinavého, strapatého a zarasteného. Otcova bezhraničná láska dáva stratenému synovi novú dôstojnosť, zmysel a cieľ života. Takéhoto Otca máme v nebesiach.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

AKO ŠTUDOVAŤ BIBLIU

---

*Michal Findra,
farár pre deti a mládež*

5) Študovanie má byť aplikovateľné v tvojom živote.

Pri štúdiu Biblie je vhodné zohľadniť tieto princípy študovania:

1) Musíš študovať originálny zdroj – Bibliu – nie byť závislý na výkladoch; reformátor Dr. Martin Luther hovoril, že Bibliu najlepšie vysvetľuje Biblia.

2) Napísaná reprodukcia – to, čo študuješ, by si si mal zapísať ... lebo zabúdame.

3) Tvoje študovanie by malo byť systematické a pravidelné (Sk 17:11) – napríklad čítať Písmo každodenne a študovať ho raz do týždňa.

4) Študovanie by malo byť odovzdateľné (2Tim 2:2).

Povaha Písma. Mnoho ľudí si myslí, že Bibliu stačí čítať a konať to, čo hovorí, lebo to je Božie slovo. Áno je, ale Boh si na písanie Biblie použil ľudí konkrétnej kultúry a konkrétnej doby, čo dosť ovplyvnilo jej povahu. Božie slovo hovorí v každej dobe a do každej kultúry, rovnako ako slovo ľudské hovorilo do konkrétnej doby a konkrétnej kultúry. Aby sme vedeli, čo Písmo hovorí nám v dnešnej dobe a kultúre, preto je dôležité Písmo vykladať.

Vykladať Písmo znamená robiť dve veci – exegézu a hermeneutiku. Nemusíme sa báť týchto teologických pojmov. Nižšie si ich vysvetlíme.

Exegéza (gr. exegeseo) – vedenie, výklad. Je to systematické študovanie Písma s cieľom nájsť pôvodný zamýšľaný význam, je to snaha počuť Božie slovo tak, ako ho mali počuť jeho pô-

vodní príjemcovia – poznať historický a literárny kontext, ide teda o to, čo to znamenalo vtedy?

Hermeneutika (gr. hermeneuo) – vykladať, prekladať. Ide o hľadanie významu starovekých textov pre dnešnú dobu. Text nemôže znamenať to, čo nikdy neznamenal; chceme odpoveď na otázku čo to hovorí tu a teraz?

Ak máte možnosť, k tejto téme výkladu Písma Svätého si môžete prečítať knihu „Jak číst Bibli s porozuměním“, ktorú nájdete aj v našej zborovej knižnici.

Ak sa chceme stať študentmi Biblie, je dobré mať k dispozícii minimálne tieto pomôcky: vhodný preklad Biblie, konkordancia, biblický slovník, zápisník, ďalší preklad Biblie, počítačové programy. Tieto pomôcky nám pomôžu veľmi dobre študovať Bibliu.

Ak by sme chceli ísť ešte viac do hĺbky a podrobností, potom nám viac pomôžu: komentáre, úvod do Starej zmluvy (SZ), úvod do Novej zmluvy (NZ), história NZ doby, dejiny Izraela, teológia NZ, SZ a štúdium pôvodných jazykov.

PINGPONGOVÝ TURNAJ

*Michal Findra,
farár pre deti a mládež*

Na Sviatok práce 1. mája sme sa stretli v našej zborovej miestnosti, kde sme mali turnaj v pingpongu. Chceli sme tak deň voľna stráviť aktívnejším spôsobom a v spoločenstve

kresťanov.

Po prezentácii nám vznikli dve šesťčlenné súťažné skupiny – „pokročilí“ a „profesionáli“. Dohodli sme sa na takom postupe súťaže, že každý s každým si zahrá dva víťazné sety do 11 bodov.

Otvorenie turnaja sme začali bib-

lickým zamyslením nad témou úspechu a utrpenia. Zo zamyslenia sme pochopili, že žiť len pre úspech je sebecké, ale Boží plán pre hriešneho človeka je aj utrpenie, aby sme vedeli pomáhať druhým v ich utrpení. V konečnom dôsledku: ani úspech ani utrpenie nie sú cieľ nášho života, ale je to život v spojení s Bohom.

Modlili sme sa za pokojný priebeh turnaja a začali sa jednotlivé zápasy.

Mladší i starší išli do každého zápasu s veľkým nasadením. V zdraví sme odohrali všetky zápasy a víťazov určili získané body a skóre. V kategórii „pokročilí“ zvíťazil Michal Findra ml. a v kategórii „profesionáli“ zvíťazil Viliam Kičín. Víťazi boli odmenení.

Na záver sme v modlitbe poďakovali za pekné dopoludnie a dohodli sme sa, že takýto turnaj opäť v budúcnosti urobíme.

Z NAŠEJ BESIEDKY

Jakub, Lívia, Ema, Karinka, Rebeka, Lenka, Lucka, Rasťo, Danielko, Veronika a Alenka

Nedávno sme svätili Svätodušné sviatky, a tak sme si ich sprítomnili aj s deťmi na besiedke. Učeníci sa po vstupe Pána Ježiša do neba báli, mali roztrasené koléná. No napriek

tomu poslúchli Pána Ježiša, keď im hovoril, že majú prijať Ducha Svätého (Sk 1:8). Nevedeli čo a ako robiť, preto sa „len“ spolu modlili (Sk 1:14). A áno, Duch Svätý prišiel, a ich životy naplnené Duchom Svätým sa radikálne zmenili. Apoštoli začali hovoriť v cudzích rečiach (Sk 2:4), smelo a verejne hovorili o Pánu Bohu (Sk 2:11). Ľudia

počúvali čo hovorili a prichádzali sa pýtať, čo majú robiť, aby boli zachránení (Sk 2:37).

Duch Svätý v cirkvi dodnes stále pôsobí. Spolu s deťmi sme sa nad tým zamysleli a našli sme nemalo príkladov, kde by mohol pôsobiť Duch Svätý teraz medzi nami. Predkladáme vám tieto námety detí ako námety na modlitby, a prosíme: aj vy sa spolu s nami modlite, aby Duch Svätý pomohol: mojej sestre neohovárať; môjmu bratovi prestať klamať; mojej kamarátke prestať sa hádať; môjmu bratancovi prestať sa hanbiť; kamarátke pri učení; môjmu ockovi v práci; krs-

nej, aby stále neplakala; mne v škole; mojej rodine rozprávať o Pánu Bohu; kamarátovi, aby bol odvážny; ujovi, aby nemal nervy; prababke, aby bola zdravá; 4.B prestať klamať; našim kamarátom dať moc veriť; porozumieť Biblii; neubližovať spolužiakom; hovoriť o Pánu Bohu v triede; aby sme boli múdri; mať sa navzájom radi

Mať takého pastiera, ktorý aj život položil za nás, je veľký dar. Pastier kráča pred ovečkami a vedie ich. Aj my potrebujeme niekoho kto nás vedie. Mať dobrého pastiera je úžasná Božia milosť. Preto kráčajme za Ním!

UDALOSTI V CIRKEVNOM ZBORE

*Zuzana Hybenová
a Michal Findra*

Deň diakonie

Spievajte Hospodinovi nové piesne, veď divné veci učinil... Takto radostne sme mohli spievať vo Štvrtú nedeľu po Veľkej noci (28.4.) – nedeľu Cantate. Dôvodov na radosť bolo viac. Po veľkonočný čas je radostný, lebo Ježiš Kristus vstal z mŕtvych a žije. Na kríži boli pribité všetky naše hriechy. Z kazateľne sme počúvali kázeň sestry farrárky Evy Kolesárovej (Veselej), ktorú sme do nášho CZ pozvali ako riaditeľku slovenskej pobočky Misie na Níle v rámci Dňa diakonie.

Popoludní v zborovej miestnosti sestra farrarka oboznámila prítomných s prácou MN v krajinách Afriky a obrazom priblížila aj život a prácu Mi-

sie v Egypte, ktorý osobne navštívila. Významnú úlohu v pomoci chudobným obyvateľom má Nílska nemocnica v Nagade, kde je ročne ambulatne ošetrovaných viac ako 11 tisíc chorých a takmer jeden tisíc ťažko chorých muselo minimálne jednu noc stráviť v nemocnici. Rodičia cestujú so svojimi chorými deťmi stoky kilometrov, aby našli pomoc. Snahou pracovníkov nemocnice je aj vzdelávať ľudí ako niektorým chorobám predchádzať a tiež zaškoľujú domorodých obyvateľov na prácu ošetrovateliek. Pracovníci MN využívajú každú príležitosť, aby im prinášali zvesť o láske Pána Ježiša a Jeho vykupiteľskom diele aj pri čakaní na ošetrovanie v nemocnici.

Na prácu diakonie bola venovaná aj ofera z tejto nedele. Za príspevok každého jedného z vás úprimne ďakuje-

me v mene Spoločenstva evanjelic-
kých žien a zborovej diakonie nášho
CZ.

O tom, že v Afrike je potrebná aj
naša pomoc, svedčí list, ktorý sme v
máji t. r. dostali z centrály MN v Gu-
etli vo Švajčiarsku. Vyberám z neho:
Veľmi si vážime, že investujete svoj
čas do krásnych ručných prác, a
že to robíte srdcom. My potom smie-
me byť sprostredkovateľmi týchto po-
trebných vecí tým, ktorí to tak veľmi
potrebujú. Sme za Vás vďační Bohu.
Vaše úplety, deky a šité prikrývky pre
deti sú mimoriadne vkusné. Ďakuje-
me Vám. Nech Vás vo všetkom spre-
vádza Božia dobrotivá ruka. S láskou
Emmy Roth a Božena Halžová.

Takéto listy nás povzbudzujú v po-
moci tým, ktorí ju potrebujú. Pamä-
tajme aj vo svojich modlitbách na mi-
sijnú prácu, ktorá je ťažká a na tých,
ktorí ju vykonávajú. Ak môžeme pri-
spieť aj finančne a sme ochotní po-
môcť, každé euro je veľká pomoc. Sr-
dečná vďaka za všetko.

Dvojnásobný sviatok v jednu nedeľu

Nedeľa po Vstúpení býva už tradič-
ne slávnostná, lebo CZ máva Slávnosť

konfirmácie. Tento rok na túto nede-
ľu pripadol aj Deň matiek. Obidva
tieto sviatky navzájom súvisia.

Slávnosť konfirmácie bola vzácna
chvíľa pre osem konfirmandov. V so-
botu podvečer pred CZ osvedčili, čo sa
počas konfirmačnej prípravy naučili.
V nedeľu potvrdili svoju krstnú zmlu-
vu a sľúbili vernosť Pánu Bohu. Ďa-
kovali svojim rodičom, krstným a sta-
rým rodičom za výchovu a cirkevné-
mu zboru za prijatie za členov cirkvi a
potom slávnostne prvýkrát pristúpili
k Stolu milosti.

K druhému sviatku, Dňu matiek,
konfirmandi svojim mamkám a sta-
rým mamám dali ten najkrajší dar.
Veď práve ony viedli svoje deti k to-
muto dňu a k viere v Pána Ježiša. V
priebehu služieb Božích deti z ne-
delnej besiedky vo svojom programe
úprimne vyznali svoju lásku a vďaka
mamkám. Mládežníci to vyjadri-
li zvonkohrou. Oslavné piesne a slová
vďaka voči Pánu Bohu za svoje mat-
ky zneli aj v troch piesňach zborového
spevokolu, ktorý hudbou sprevádzali
hostia nášho CZ. A my starší sme pro-
sili nebeského Otca: Ó, žehnaj Pane,
všetky matky sveta a všetky deti na
zemi. Dobrota Božia, večná, svätá,
nech zo srdc všetkých láska pramení.

Po skončení služieb Božích boli
všetci predsedníctvom CZ a SEŽ po-
zvaní do zborovej miestnosti na po-
sedenie pri malom občerstvení a spo-
ločných rozhovoroch. Aj takto sa utu-
žuje bratsko-sesterské spoločenstvo
nášho CZ.

Svätodušné sviatky

Duchovný význam Svätodušných sviatkov upriamuje pozornosť veriacoho človeka na udalosť zoslania Ducha Svätého, ako aj na moment, ktorý je považovaný za založenie kresťanskej cirkvi. Nedelňa kázeň brata farára, založená na videní o suchých kostiach, ktoré ožili (Ez 37:1-10) a boli naplnené aj duchom. Izraelci (suché kosti) prestali dúfať, ale Boh ich navrátil z Egypta do vlasti. Tieto slová sa dotýkajú aj každého z nás. Duch Boží, ktorého zoslanie na apoštolov si pripomíname, naplnia každého, kto sa Mu otvorí. Po zoslaní Ducha Svätého sa Peter postavil pred davu ľudí v Jeruzaleme a vysvetlil im čo sa vlastne stalo, že to spôsobil Duch Svätý. V ten deň sa dalo pokrstiť asi tritisíc duší a pridávali sa ďalší. Tak udalosť Letníc sa stala zrodom cirkvi. A Duch Svätý koná v každej dobe. Kde sa Slovo Božie zvestuje, tam je On prítomný. Sklamanie je, že tzv. „kresťanská Európa“ je zameraná na konzum. Treba nám veľa prosieť Ducha Svätého. Odložme všetko, čo bráni Duchu, aby aj nás v Poprade oživil.

Misia Moldavsko

Počas služieb Božích na Svätodušnú nedelňu vystúpila aj Katka Svrčková zo Žiliny, ktorá odchádza na misiu do Moldavska od augusta 2013 do júla 2014. Oboznámila účastníkov služieb Božích s Moldavskom. Táto krajina susedí s Ukrajinou a Rumunskom. Je to najchudobnejšia krajina Európy (ročný príjem na osobu je cca tisíc

Eur), s vysokou nezamestnanosťou, ktorá je spolu s alkoholizmom veľký problém. Kresťania predstavujú 2,623 mil. obyvateľov, z toho: pravoslávni 2,28 mil., protestanti 130 tisíc, bez vyznania 771 tisíc ľudí a moslimov je 177 tisíc. OM, ktorá organizuje misiu, prináša evanjelium a praktickú pomoc cez sociálnu prácu s deťmi, mládežou a so seniormi.

Katka už dvakrát navštívila Moldavsko. Pán Boh, napriek problémom, ktoré v krajine pretrvávajú, otvára možnosti pre šírenie evanjelia a ľudia sú ochotní zvesť počúvať. Mnohé deti túžia po pozornosti, láske a prijatí, ktoré doma nedostávajú z rôznych dôvodov. Misia je úžasná príležitosť ukázať miestnym ľuďom nekonečnú Božiu lásku. Hovoriť im o tom, čo Boh pre nás urobil a viesť ich k osobnému životu s Bohom. Túto službu môžeme podporiť modlitebne aj finančne. Nech Pán Boh žehná a vynahradí každý dar na misiu.

Poďakovanie

Na Prvý svätodušný sviatok 19. mája sme mali na bohoslužbách návštevu misionárky Katky, ktorá by od augusta mala ísť slúžiť deťom z Moldavska. Mohli sme počuť o tejto službe a ročnom pobyte, na ktorý sa chystá. Katka nám veľmi pekne ďakuje za modlitebnú podporu a aj za zbierku, ktorú sme pre ňu urobili a prispeli sme sumou 121,40 Eur. Prajeme jej Božie vedenie do misijnej služby v najchudobnejšej krajine Európy.

Voľby zborového farára

V Trojičnú nedeľu 26. mája sa pred bohoslužbami konali voľby zborového farára. Brat farár Mgr. Libor Bednár, PhD. v našom CZ požehnane pôsobí už desať rokov. Ako jediný kandidát bol opätovne zvolený do tejto funkcie na ďalšie volebné obdobie. Srdečne mu ďakujeme za všetku jeho doterajšiu prácu pre cirkevný zbor a veľa Božieho požehnania, zdravia a bohaté ovocie duchovnej práce prajeme do ďalšieho obdobia.

Sviatok sv. Trojice

Náš Evanjelický kostol Sv. Trojice, ktorý dominuje popradskému námestiu, oslávil 178. výročie svojho posvätenia. Slávnostný kazateľ v túto nedeľu bol senior Tatranského seniorátu Mgr. Roman Porubän. V kázni na text 1Pt 2:4-6 spomenul honosné pražské kostoly, ale konštatoval, že najvzácnejší je vždy domáci kostol, lebo jeho ozdobou je Duch Boží. Požehnaním sa stáva chrám vtedy, keď v ňom nachádzame živé duchovné spoločenstvo cirkvi. Biblický text prikazuje: „aj vy sami, ako živé kamene, budujte sa na duchovný dom“. Vzácny kameň je Ježiš Kristus. Úloha cirkvi je poukazovať na Krista a budovať duchovný chrám vo svete, v meste. Dôležité je duchovné spoločenstvo v chráme, ale aj na biblických hodinách, nedeľných besiedkach, stretnutiach mládeže. Vyzval nás dbať o to, aby chrám nebol mŕtvy, ale aby obnovoval život jednotlivcov i celých rodín. Škoda, že

aj v tento významný Boží sviatok bolo príliš veľa prázdnych miest v kostolných laviciach. Napriek tomu, tí čo tam boli, radostne spievali: „oslávme Boha svätého, v Trojici Boha jedného, veď všetkého je tvorcom“. A za všetko čo stvoril, spravuje a dáva nám sa patrí ďakovať: „Svätý, Svätý, Svätý náš Boh, Pán mocností na výsosti, sláva buď Jeho milosti.“

Deň otcov

Deň otcov tohto roku pripadol na Tretiu nedeľu po Svätej Trojici 16. júna. Liturgujúci brat farár Michal Findra si za základ kázne z Lukášovho evanjelia vybral krásne podobenstvo Pána Ježiša o stratenom synovi. Pri pomenul, že v osobách oboch synov – strateného i toho, ktorý zostal doma – sa máme vidieť my sami s našou neposlušnosťou či frustráciou. Ťažisko kázne však položil na osobu otca, ktorý je obrazom nášho Otca v nebesiach. Od Neho sme dostali (okrem mnohých iných) dar slobodnej vôle rozhodovať o svojom živote, dar Jeho očakávajúcej a ústretovej lásky, dar odpustenia úprimne oľutovaných hriechov i dar Jeho opätovného láskavého prijatia. Dôležité je pre nás vedieť, že Boh Otec sa teší, keď z našich hriechov ožijeme a keď sa z našich poblúdení/stratení zasa nájdeme, aby sme sa v Jeho spoločnosti mohli radovať a veseliť. Brat farár Findra na záver kázne vyzval všetkých otcov nasledovať krásny príklad, ktorý máme v našom nebeskom Otcovi.

Zuzana Hybenová

Pod takýmto názvom organizovalo Evanjelizačné stredisko (EVS) konferenciu v dňoch 3. až 5. mája v Košiciach. Snaha organizátorov a pozvaných prednášateľov bola hľadať naše miesto na tomto svete a zmysluplné využitie času nášho života.

V piatok večer Curt A. Westman z Nórska prednášal na tému „Držím ti miesto - ako do neba, keď nie som dokonalý?“ Otázku, či aj ja sa môžem dostať do neba, keď som hriešny a nedokonalý, si kladieme často a odpoveď na ňu sa snažil dať aj brat Curt A. Westman. Svoju prednášku začal textom z J 14:1-3, sloami Pána Ježiša: „Nech sa vám srdce nestrachuje! Verte v Boha a verte vo mňa... Idem vám pripraviť miesto...“ Teda každý z nás má rezervované miesto, ktoré nám pripravil sám Pán Ježiš Kristus.

Sobota bol hlavný prednáškový deň

na témy: „Moje miesto pred Bohom“, „Moje miesto v rodine“, „Moje miesto v cirkevnom zbore a v spoločnosti“. Popoludní sa k týmto témam konali zaujímavé semináre, na ktorých sa aktívne zapojili aj účastníci konferencie. Večer bol prednášateľom brat Don Richman z USA. Konferenciu v nedeľu zakončili misijné bohoslužby.

Seniorátny vnútromisijný výbor zorganizoval zájazd na sobotný prednáškový deň, za čo boli vďační všetci účastníci. Aj z nášho CZ sa mohli viaceri zúčastniť a zažiť požehnaný deň. Prednášky mali vysokú úroveň a potešiteľné je, že tejto konferencie sa zúčastňujú nielen sestry, ale aj manželské dvojice a tiež veľmi veľa mladých ľudí a mladých rodín s deťmi. Prosíme Pána aby žehnal prácu EVS aby pribúdalo tých, ktorí chcú počúvať evanjelium a žiť podľa neho.

SENIORÁTNE STRETNUTIE MOS

Zuzana Hybenová

Po dlhšom čase sa v Kežmarku 19. mája stretli členovia Modlitebného spoločenstva z cirkevných zborov nášho seniorátu. Hlavná téma tohto stretnutia bola: „Svet, v ktorom žijem“ a prednášal o nej brat farár Michal Findra. Téma je to veľmi aktuálna a obsiahla.

Brat farár poukázal na mnohé reálne skutočnosti, ktoré sa v spoločnosti dejú a odvádzajú od viery v Ježiša Krista, a tiež vyvracajú pravdy Písma svätého. Ako sa v tejto situácii zachovať? Dôležitá je výchova v rodine a v škole, pričom významnú úlohu zohráva cirkev - v prístupe k Biblii, láske, manželstvu, v postoji k iným náboženstvám. Ďalej je to spoločnosť

svojim prístupom k umeniu, médiám, vede a tiež štát svojimi rozhodnutiami a zákonmi. V modlitbách účastníci stretnutia ďakovali Pánu Bohu za

všetku Jeho lásku k nám a prosili o pomoc a silu odolávať všetkému zlému, čo dnešný svet ponúka.

MODLITEBNÉ CHVÍLKY

Zuzana Hybenová

So svojimi rodičmi – otcom i matkou – sa chceme každý deň rozprávať, oni chcú o svojich deťoch vedieť všetko – čo zažili, čo potrebujú – a dobre im padne i poďakovanie za to, čo pre svoje deti robia.

Otec nebeský nás prijal za svoje Božie deti a čaká na rozhovory s nami, na naše modlitebné chvíľky. Denne Mu máme za čo ďakovať a v mnohom potrebujeme Jeho pomoc, lebo sme slabí a nedokonalí. Rád počuje naše úprimné vyznania, ktoré vychádzajú zo srdca a sú formulované vlastnými slovami. No predsa sú situácie, či obdobia, keď nejednému z nás dochádza „dych“, jednoducho, keď chýbajú slová. Vtedy môžu pomôcť práve modlitby napísané inými. Bratislavská tlačová misia i Vydavateľstvo Transciscus pripravili krátke modlitby, ktoré môžu pomôcť počas celého dňa.

Pre ranné chvíle: Bože môj, aj dnes sa vkladám do Tvojich rúk, ochraňuj ma aj mojich blízkych. Daj nech cítim Tvoju prítomnosť.

V priebehu dňa: Bože môj, Ty ma dobre poznáš, a aj tak ma miluješ. Ďakujem Ti, že sa o mňa staráš a naplňuješ ma láskou, akej ja nie som schopný.

Pred jedlom: Požehnaj nám, nebies Pane, dary pred nás predkladané. Z lásky svojej sám nás hosti, duši, telu k spokojnosti.

Po jedle: Bože, Ty si nás z milosti zas nakármil do sýtosti, za to Ti bud' vďaka večná, česť a chvála nekonečná.

Pred spaním: Bože môj, ďakujem Ti za všetko dobré, čo si mi dnes dal, že si bol so mnou, chránil ma a pomáhal. Ďakujem Ti za Ježiša a Jeho lásky dar. Amen.

K týmto krátkym modlitbám je dobré pridať aj to, čo chceme ešte povedať vlastnými slovami a tiež Modlitbu Pánovu a Sláva Bohu.

Nech nás i tieto modlitby posilnia vo viere, láske i nádeji. Veď modlitba má svoje zaslúbenie: „A toto je dúfanie, ktorú máme v Ňom, že za čokoľvek prosíme podľa Jeho vôle, počuje nás.“ (1J 5:14)

NEOBÁVAJ SA

Z nemčiny preložila Mgr. Anna Chábová

Tebe, Pane Ježiši, smiem dôverovať,
na Tebe, skale, večne budovať.
Ty splníš, čo mi Tvoje slovo sľubuje;
Voláš ku mne: „Ó, neobávaj sa!“

Ty si bol odhodlaný zomrieť za mňa,
pre mňa hriešnika záchranu získať.
Na kríži vidím moje odsúdenie,
verím Ti a nebojím sa.

Ja viem, moja cesta teraz povedie hore,
kde Ťa v nebi budem naveky oslavovať,
tam uvidím Tvoju tvár.
Voláš ku mne: „Ó, neobávaj sa!“

Ešte som na tejto zemi,
kde je veľa trápenia a bolestí,
ale Ty, Pane, si môj Spasiteľ, moje svetlo.
Verím Ti a nebojím sa.

Krásny osud mi je určený,
idem dopredu do Tvojho pokoja.
Ty vždy splníš, čo mi Tvoje slovo sľubuje.
Voláš ku mne: „Ó, neobávaj sa!“

LIST JÁNA HUSA

Verní a bohumilí páni a panie, bohatí aj chudobní! Prosím vás a napomínam, aby ste milovali Pána Boha, velebili, radi počúvali a plnili Jeho slovo. Prosím vás, aby ste sa držali pravdy Božej, ktorú som vám písal a kázal z Božieho zákona a zo svätých rečí. Tiež prosím, ak by bol niekto odo mňa v kázni alebo súkromne počul niečo proti pravde Božej, alebo ak by som bol niekde napísal (čoho, úfam sa Bohu, niet), aby sa toho nedržal. Tiež vás prosím, keby niekto bol videl pri

mne ľahké obyčaje v rečiach alebo v skutkoch, aby sa ich nedržal, ale aby prosil za mňa Boha, aby mi to Boh ráčil odpustiť. Prosím vás, aby ste milostivo činili svojim chudobným a dobre ich spravovali. Prosím mešťanov, aby spravodlivo spravovali svoje obchody. Prosím remeselníkov, aby verne konali svoje dielo. Prosím majstrov, aby verne učili svojich žiakov, a to najprv, aby milovali Pána Boha, učili sa dobre pre Jeho chválu, a to obci na prospech a sebe na spásu, a nie pre lakomstvo ani pre svetskú chválu. Prosím študentov a iných žiakov, aby v dobrom poslúchali a nasledovali svojich učiteľov a aby sa usilovne učili pre chválu Božiu a pre spásu svoju aj iných ľudí. Prosím vás všetkých spolu, aby ste boli vďační mojim dobrým priateľom z Čiech, Moravy, i Poľska, že oni ako Boží statoční obrancovia a pomocníci pravdy postavili sa proti celému zboru nepriateľov, dôvodiac a odpovedajúc v prospech môjho vyslobodenia.

Písal som vám tento list v žalári v okovách, čakajúc na zajtrajšie odsúdenie na smrť, majúc plnú nádej v Bohu, aby som neustupoval od Božej pravdy a neprisahal na bludy, ktoré na mňa svedčili kriví svedkovia. Ako so mnou Pán Boh milostivo konal a ako je so mnou v divných pokušeniach, poznáte, až sa raz uvidíme u Boha v radosť z Jeho milosti.

Tiež prosím najmä vás, Pražania, aby ste boli láskaví na betlemskú kaplnku, dokiaľ Pán Boh praje, aby sa tu slovo Božie kázalo. Úfam sa Pánu Bohu, že to miesto zachová do svojej vôle a spôsobi v ňom skrze iných ešte väčší prospech, než urobil skrze mňa nedostatočného. Tiež vás prosím, aby ste sa milovali, dobrých násilím utláčať nedali a pravdu každému priali. Amen.

Kiež by viera Majstra J na Husa, jeho dôvera v Boha aj v najťažších chvíľach života, horúca láska k pravde Božej a úprimná starostlivosť o časné blaho a večné blahoslavenstvo ľudu Božieho svietili aj nám jasným príkladom, aby sme vo všetkom žili tak, ako máme príklad v ňom, a nasledovali jeho vieru. Amen.

VYZNANIE VIERY NEMECKÉHO VOJAKA V LISTE DOMOV Z VÝCHODNÉHO FRONTU

Deň víťazstva nad fašizmom si už tradične pripomíname 8. mája. Tento rok to už bolo po 68. raz. My starší, ktorí sme roky vojny zažili, si sprítomňujeme roky hrôzy, o ktorých sme ako malé deti počúvali. Boje Druhej svetovej vojny pripravili o život tisíce až milióny mladých mužov. Mnohí sa vrátili po zranení ako invalidi. Ďakujeme

Pánu Bohu za tých 68 rokov slobody bez vojny a prosíme za pokoj a mier v tých krajinách, kde sa aj teraz bojuje.

Evanjelický posol spod Tatier č. 19/2013 uverejnil list nemeckého vojaka, ktorý sa našiel v sovietskom archíve. Nech nám pripomenie čo vtedy prežívali vojaci.

V januári 1942 akýsi vojak Sim napí-

sal svojej sestre o záležitostiach, o ktorých sa nechcel podeliť so svojou tehotnou ženou Lotte, aby nepriaznivo neovplyvnil jej zdravie. Tento hlboko veriaci muž, ktorý bol chvíľu predtým preložený do bojového oddielu, píše:

„Píšem Ti tento list pre prípad, že by mi Boh neopomenul dať piť z horkého kalicha smrti. V takom prípade, ihneď, keď sa Ti donesie správa o mojom úmrtí, môžeš odovzdať tento list, ako moje posledné zbohom, predovšetkým Lotte, ale tiež všetkým ostatným. Ver v Ježiša Krista – nikto iný nedokáže človeka zbaviť bolesti zo smrti. Boh vie, akí blízki sú mi Lotte a Klaus. Ako by mi srdcom prenikal meč, keď pomyslím na Vás všetkých, na to, že Vás možno už neuvidím a na to, koľko bolesti Vás a Lotte čaká, koľko zármutku a horkosti! Ja však viem, že pokiaľ sa už neuvidíme na tejto zemi, tak sa

stretneme, keď nás Ježiš Kristus povolá na posledný súd. Chcem Ti tak pripomenúť, aby si mala toto posolstvo neustále na mysli, aby si nikdy nezradila nášho Pána a žila tak, ako Pán nad životom a smrťou vyjavil v Písme svätom. V opačnom prípade sa už nikdy nestretneme, smrť bude mať skutočne tvár ohavnú a celý náš život bol len prázdny snážením!“

Listy objavené v Moskve, pochádzajúce z nemeckých vojenských pôšt obsadených Sovietmi, od vojnových zajatcov či mŕtvych, hovoria jazykom mužov, ktorí v prítmi sviečkou osvetleného bunkra mysleli na svoje rodiny či na vidinu násilnej smrti. Vo svojich posledných listoch, akoby testamentoch, pred bojovou akciou rozjímali o živote, smrti a spáse ...

ANTICIPÁCIA HODNÔT VEČNÉHO ŽIVOTA PODĽA NOVEJ ZMLUVY

Podľa štúdie Dr. Jána Greša uverejnenej v Cirkevných listoch č. 4/2013

Nová zmluva ráta s určitou formou života po biologickej smrti. Napriek rozdielnosti života v časnosti a vo večnosti, je možné už v terajšom časnom živote anticipovať (predstavovať si) aspoň v určitej miere hodnoty budúceho, večného života. Nová zmluva ráta so vzkriesením a životom vo večnom Božom svete po skončení teraj-

šieho časného života. Prináša určité, i keď obmedzené informácie o večnom živote. Sledujme uvedené myšlienky podrobnejšie:

1. Očakávanie vzkriesenia u Ježiša a Pavla

Rozdiel vo veci vzkriesenia medzi farizejmi a sadukajmi. Sadukaji neuznávali vieru v zmŕtvychvstanie, farizeji áno. Tento názorový rozdiel využil apoštol Pavol, keď stál pred synedriom (židovskou súdnou radou),

ktorého členmi boli sadukaji aj farizeji. Pavol vedel o tomto zložení synedria a o názorovom rozdiel medzi oboma skupinami. Vyhlásil, že je ako farizej, súdený pre svoju vieru v zmŕtvychvstanie a tým vyvolal rozkol medzi nimi (Sk 23:6-9). To isté stanovisko sadukajov sa prejavuje aj v ich dišpute s Ježišom na tému vzkriesenia.

Ježišovo stanovisko, ako aj Pavlovo a všetkých autorov novozmluvných spisov je jednoznačné: po smrti človeka očakávali vzkriesenie k novému životu. Viera vo vzkriesenie je predpokladom Ježišovej reči o poslednom súde (Mt 25:31-46). Pavlovo stanovisko v tejto veci je takisto jednoznačne pozitívne (1Kor 15 kap.).

Východiskom Pavlovej apologetickej (obhajoba kresťanského učenia) argumentácie je myšlienka, že vzkriesenie Ježiša Krista je nerozlučne spojené s očakávaním vzkriesenia ľudí. Ak existuje jedno, existuje aj druhé. Ak neexistuje jedno, neexistuje ani druhé. Nerozlučné spojenie Kristovho vzkriesenia s očakávaným vzkriesením ľudí je vyjadrené v 1Kor15:20: „Ale Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, prvotina z umretých.“ Označiť vzkrieseného Krista, ako „prvotinu“ má zmysel len vtedy, ak za touto prvotinou nasledujú ďalšie vzkriesenia.

Vo veršoch 1Kor 15:5-9 spomína apoštol Pavol ľudí, ktorým sa Vzkriesený Ježiš Kristus dal vidieť. V tomto zozname uvádza aj seba. Naráža tým zrejme na stretnutie so Vzkrieseným Kristom pri Damasku (Sk 9 kap.).

Keby sme nemohli rátať so vzkriesením, bol by pre nás význam Krista obmedzený iba na tento časný život. Pavol uvažuje o tejto hypotetickej (domnelej) možnosti a prichádza k záveru: „Ale ak jedine v tomto živote máme nádej v Krista, tak sme najubohejší zo všetkých ľudí.“ (1Kor. 15:19). Je síce pravda, že rešpektovanie učenia Ježiša Krista môže znamenať veľa pre pekné formovanie tohto časného života. Pán Ježiš je vzorom normálnej ľudskej bytosti („normálnej“, preto lebo naplno zodpovedá Božej norme). Je vzorom dokonalého rešpektovania Božej vôle, vzorom absolútnej dôvery v Boha, vzorom modlitby a učiteľom modlitby, vzorom čisto motivovanej aktívnej lásky k ľuďom, vzorom pokoja a darcom pokoja.

To je všetko veľmi pekné a želateľné, ale bez viery vo vzkriesenie a večnosť nám chýba motivujúci pohľad na konečný cieľ, ktorý dáva zmysel ľudskému životu. Ale ak je časný život naším hlavným cieľom, tak nám Kristus nie je veľmi na pomoc. Lebo On nám nezaručuje hmotný prospech ani luxusný život, ale naopak upozorňuje na dôležitosť večných hodnôt. Jeho mravné prikázania nám nedovoľujú bez zábran a bezohľadne zháňať bohatstvo. Ak sme verní, vedie nás ku krížu. Kristus má pre nás význam aj pre časnosť, a to veľký – rozhodujúci význam, ale za predpokladu, že naším cieľom je večnosť, a že svoj časný život cestou anticipácie uvedieme do súladu s očakávaním večného života.

„Ak pre mŕtvych niet vzkriesenia, jedzme a pime, veď zajtra zomrieme.“ (1Kor 15:32b). Je to katastrofálny dôsledok, lebo znamená degradovanie ľudskej bytosti na konzumného živočicha a degradovanie ľudského života na bezzmyselnú a nezmyselnú existenciu. Len s očakávaním vzkriesenia a života vo večnosti možno hovoriť o zmysle života. Kto skutočne ráta so životom vo večnosti, nemôže za hlavný zmysel svojho života pokladať konzumnú existenciu. Konzumovať musíme, ale nie urobiť konzumnú existenciu hlavným zmyslom života. Záver tu uvedených a ďalších Pavlových argumentov : Vzkriesenie človeka bude.

2. Diskontinuita (nesúvislosť) – rozlúčka a nový začiatok

Ak spolu s apoštolom Pavlom rátaťme so vzkriesením a novým životom vo večnosti, prichádzajú pre človeka do úvahy dve formy alebo štádiá bytia:

- život za tých niekoľko desaťročí v tomto svete, v tejto časnosti,
- nový život v Božom večnom svete.

Zaujímá nás otázka vzťahu medzi oboma formami bytia. Je to, čo príde vo večnosti, jednoduchým pokračovaním terajšieho, časného života? Alebo smrť musíme chápať ako totálnu anihiláciu (zničenie) a vzkriesenie, ako stvorenie niečoho celkom nového?

Odnesieme si z terajšieho pozemského života niečo so sebou do več-

nosti? Budeme po vzkriesení tí isti ako teraz? Bude zachovaná naša identita? Ak áno, v akom zmysle, po akú mieru?

Čo je vlastne vzkriesenie? Čo je obsahom vety: „Verím tela z mŕtvych vzkriesenie“? Bude to rekonštrukcia toho, čo je uložené do hrobu alebo spolopené pri kremácii, alebo je vzkriesenie niečo iné?

Na všetky tieto otázky nemáme plné, definitívne odpovede. Ale chceli by sme si všimnúť, čo sa na túto tému dozvedáme z Novej zmluvy. Odpoveď apoštola Pavla na otázku o tomto vzťahu môžeme vyjadriť dvoma slovami: kontinuita (nadväznosť, súvislosť) a diskontinuita (nesúvislosť, prerušovanosť).

Kontinuitu môžeme znázorniť napríklad predstavou povrazu, ktorý bez prerušenia pokračuje aj cez predel, ktorým je smrť. Tým je vyjadrená identita (totožnosť) bytosti, ktorá zomiera, s bytosťou, ktorá je vzkriesená. Vyjadrené je tým aj to, že určité hodnoty, ktoré už v tomto živote majú kvalitu večnosti, si odnášame z tohto života so sebou, alebo vyjadrené inak, že určité hodnoty, ktoré sú charakteristické pre život vo večnosti, anticipujeme už teraz, v priebehu svojho časného života.

Diskontinuitu môžeme názorne vyjadriť predstavou povrazu, ktorý je udalosťou smrti rozseknutý. Určité stránky života sa smrťou nenávratne končia, ale vzkriesením sa začína niečo nové, čo tu ešte nebolo. Diskonti-

nuita hovorí teda jedným dychom o konci niečoho a súčasne o začiatku niečoho nového.

Pri smrti sa nenávratne lúčime so svojim terajším telesným organizmom a pri vzkriesení očakávame nové telo. V štyroch antitetických (protichodných) dvojiciach kladie apoštol Pavol do protikladu terajšiu formu a budúcu formu života po vzkriesení: „Tak aj pri zmŕtvychvstaní. Rozsievajú sa porušiteľné, vzkriesené je neporušiteľné; rozsievajú sa neslávne, vzkriesené je slávne; rozsievajú sa slabé, vzkriesené je silné; rozsievajú sa telesné, vzkriesené je telo duchovné. Lebo ako je telesné telo, tak je aj duchovné.“ (1Kor 15:42-44).

Mohli by sme to vyjadriť aj takto: Seje sa v stave porušiteľnosti – vzkriesené je v stave neporušiteľnosti; rozsievajú sa v stave úbohosti – vzkriesené je v sláve; seje sa ako bezvládne – vzkriesené je v moci; seje sa telo prírodného života – vzkriesené je telo duchovné.

O ukončení funkcie terajšieho tela hovorí apoštol Pavol: „To však tvrdím, bratia, že telo a krv nemôžu dosiahnuť dedičstvo kráľovstva Božieho, ani porušiteľnosť nezdedí neporušiteľnosť.“ (1Kor 15:50). Telo a krv = biologicky, nám teraz známy človek sa vo svojej terajšej forme existencie nemôže dostať do Božieho večného sveta. Rovnakým smerom ukazujú aj Ježišove slová: „Ak pšeničné zrno, ktoré padne do zeme, neodumrie, zostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú

úrodu.“ (J 12:24) Tu Pán Ježiš zrejme hovorí o svojej smrti a o jej vykupiteľskom účinku, ako aj o smrti ľudí a o vzkriesení.

Okrem myšlienok radikálneho konca pri smrti a nového začiatku pri vzkriesení, je v tomto odseku vyjadrená veľmi dôležitá myšlienka, ktorú Pavol síce nevyjadruje všade, ale neprestajne ju má na mysli, že totiž to ukončenie starého a začiatok nového nedeje sa nejakou prirodzenou automatikou, ale že všetko toto režíruje a realizuje Boh.

Pri všetkom tomto, o čom hovoríme, má nezastupiteľné miesto Ježiš Kristus. Vzkriesením Krista sa začala veľkolepá eschatologická (teológia zaoberajúca sa poslednými vecami človeka – smrťou a večnosťou) víťazná udalosť všeobecného vzkriesenia. Diskontinuita smrti a vzkriesenia nie je izolovaná udalosť, ale je zasadená do širokého rámca priamo kozmickej diskontinuity. Vykupiteľské dielo Ježiša Krista sa uskutočňuje tak, že zo sféry adamovskej kľatby je človek sprevádzaný, presťahovaný do oblasti Kristovej. Do rámca prechodu z Adamovej sféry vplyvu do Kristovej sféry vplyvu, je zasadená diskontinuita smrti a vzkriesenia: „Prvý človek Adam sa stal živou bytosťou, posledný Adam oživujúcim Duchom. Nie je však skôr duchovné, ale prírodné, až potom duchovné. Prvý človek je zo zeme – zemský, druhý človek je z neba. Aký je ten zemský, takí sú aj ostatní zemskí. A aký je ten nebeský,

takí sú aj ostatní nebeskí. A ako sme niesli podobu toho zemskeho, tak ponesieme aj podobu toho nebeskeho.“ (1Kor 15:45-49).

Medzi najdôležitejšie prvky diskontinuity patrí, že telo, ktoré máme teraz, zomrie, podľahne anihilácii. Ani rozklad mŕtveho tela nie je chaotický, ale riadi sa podľa presných pravidiel. Sled mikroorganizmov (saprofyty - organizmy živiace sa rozkladajúcim živočíšnym alebo rastlinným telom) v stanovenom poradí prichádza k mŕtvemu telu a koná svoju časť rozkladu. Aj za toto patrí obdiv Stvoriteľovi. Snahy predĺžiť existenciu te-

rajšieho tela, balzamovaním a uložením v luxusných hrobkách, sú márne. Pokiaľ ide o vzkriesené telo, ono nie je výsledok rekonštrukcie zvyškov toho, čo bolo pochované. Vzkriesené telo je „duchovné telo“, ktoré bude nositeľom toho istého subjektu, ktorého nositeľom bolo „telesné telo“. Výraz „tela z mŕtvych vzkriesenie“ nie je označením rekonštrukcie zo zvyškov starého, ale vyjadruje identitu subjektu, ktorý zomrel a ktorý bude vzkriesený...

(Pokračovanie v budúcom čísle)

PAMIATKA MAJSTRA JANA HUSA

Majster Jan Hus bol veľký český reformátor a jeden z pripravovateľov svetovej reformácie cirkvi. Bol profesor na univerzite v Prahe a vynikajúci kazateľ v Betlehemskej kaplnke. Vo svojich kázňach vystupoval proti nemravnosti, ostro bičoval všetky neporiadky v cirkvi i v národe, vyzýval ľudí kajať sa a polepšiť si život, no a pritom nešetril ani vyššie svetské stavy, ani kňazstvo, ani samého pápeža. Žiadal kalich pri večeri Pánovej, materinskú reč v bohoslužbe, vystúpil proti predávaniu odpustkov. Svojou priamosťou, láskou k pravde a otvorenosťou vyvolal proti sebe nenávisť nepriateľov. Husa predvolali na cir-

kevný snem do Kostnice, aby sa tam ospravedlnil. Snem od neho žiadal, aby odvolal svoje učenie. On ho bránil a prosil, aby mu z Písma svätého dokázali, v čom učil bludne, len tak že odvolá. Snem trval na svojom, a Hus proti vlastnému presvedčeniu odvolať nemohol a nechcel. Šiesteho júla 1415 vyriekli nad ním rozsudok smrti upálením a rozsudok v ten deň aj vykonali.

Hus vo svojom ťažkom položení pred smrťou vo väzení hľadal útechu v čítaní Písma svätého a v písaní dojemných listov verným priateľom do Čiech i celému českému národu.

Zborový list, rozpis Služieb Božích a viac informácií o cirkevnom zbore nájdete aj online na www.ecavpp.sk

MODLITBA MARTINA LUTHERA

Pane, daj nám svornú bratskú lásku, aby sme sa všetci navzájom poznali a ctili ako bratia a sestry a aby sme sa mohli podobať Tebe, náš drahý Pane. Aby sme prosili za všetkých a za každého, ako dieťa prosí za druhého u svojho otca. Daj, nech nikto z nás nevyhľadáva vlastný prospech, ani nech nezabúda na Teba pre niečo iné, ale pomôž nám, aby sme sa navzájom milovali ako pravé pobožné Božie deti a aby sme tak svorne mohli hovoriť nie Otče môj, ale Otče náš. Amen.

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA V ZBOROVEJ MIESTNOSTI NA UL. 1. MÁJA.

---

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h
mládež – každý piatok o 17:30 h

VYPÍSANÉ Z MATRÍK V MESIACOCH MÁJ – JÚN 2013

Sviatosť Krstu svätého prijali: Martin Lučanský, Karla Smirgová, Nicole Droppová, Adriana Fatrsíková, Adam Pajerchin, Barbora Pajerchinová

Manželstvo uzavreli: Peter Müller a Marcela Valigurová

Konfirmovaní: Bronislava Balážová, Lukáš Božoň, Karol Grilling, Veronika Gurovičová, Terézia Hulková, Peter Jaroš, Timea Sobanská, Tomáš Uličný a Ing. Klaudia Sendecká

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Ludovít Jaroň (55), Štefan Garčár (52), Viera Gorecká (66), Pavol Stankovianský (88)

POZVANIA

Kostol pre verejnosť – pozvanie k službe

Nadchádza čas letných prázdnin, a tak Modlitebné spoločenstvo bude opäť po roku zabezpečovať sprístupnenie nášho Kostola Svätej Trojice pre

verejnosť. Preto sa, s prosbou o pomoc pri tejto službe i pozvaním do nej, obraciame na tie sestry a bratov, ktorí môžu pomôcť a sú ochotní obetovať svoj voľný čas Pánu Bohu aj formou dvojhodinových služieb v pondelok, stredu a piatok odpoľudnia. Na

stole pri východe z kostola bude k dispozícii tabuľka „rozpis služieb“, kde si môžete zapísať termín/termíny dohľadu v kostole, prípadne sa môžete dohodnúť na farskom úrade. Vopred ďakujeme za vašu ochotnú službu!

Pozvanie na Dištriktuálny deň VD ECAV,

ktorý sa uskutoční v nedeľu 28.7.2013 v Aréne Poprad. Jeho dopoludňajší program začne o 9:30 h Slávnostnými službami Božími a bude

pokračovať popoludní o 14:30 h hudobno-dramatickým pásmom PAŠIE.

Z dôvodu konania Dištriktuálneho dňa v našom meste teda v túto nedeľu 28.7. Služby Božie v našom kostole Svätej Trojice nebudú.

Súčasne prosíme bratov a sestry ochotných pomôcť pri organizovaní takej veľkej akcie ako je Dištriktuálny deň VD ECAV, aby sa prihlásili u bratov farárov (ide o pečenie koláčikov, rozdávanie bulletinov, obsluhovanie s vodou a koláčikmi, a pod.).

OZNAM

Po dvoch rokoch opäť očakávame návštevu z partnerského CZ z Lohmaru. Sestry a bratia z Nemecka budú u nás v Poprade v dňoch 14. až 19. augusta 2013.

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

Júl

Bončová Milada	3.7.
Grillingová Erika	6.7.
Rajtarová Viera	7.7.
Lukáč Milan	11.7.
Antalová Emília	23.7.
Blaško Pavol	23.7.
Korenková Anna	23.7.
Kello Daniel	27.7.

August

Chábová Anna	1.8.
Valečková Zuzana	5.8.
Mlynárová Vilma	7.8.
Copúš Michal	8.8.
Mlynárová Mária	10.8.
Scholtzová Anna	11.8.
Jarabáková Alena	12.8.
Bednár Dušan	15.8.
Messerschmidtová Anna	20.8.
Šeďová Eva	22.8.
Kazimírová Eleonóra	24.8.
Vicianová Ida	25.8.

JÚL

5. Pi. 09:00 - Poprad, Sviatok Cyrila a Metoda a Majstra Jana Husa
7. Ne. 09:00 - Poprad, 6. nedeľa po Svätej Trojici
10:30 - Spišská Sobota, 6. nedeľa po Svätej Trojici
14. Ne. 09:00 - Poprad, 7. nedeľa po Svätej Trojici
10:00 - Poprad, Sviatosť Večere Pánovej
21. Ne. 09:00 - Poprad, 8. nedeľa po Svätej Trojici
28. Ne. 09:30 - 9. nedeľa po Svätej Trojici
Aréna Poprad, Dištriktuálny deň VD ECAV

AUGUST

4. Ne. 09:00 - Poprad, 10. nedeľa po Svätej Trojici, Nedeľa pokánia
10:30 - Stráže, 10. nedeľa po Svätej Trojici, Nedeľa pokánia
11. Ne. 09:30 - Poprad, 11. nedeľa po Svätej Trojici
10:00 - Poprad, Sviatosť Večere Pánovej
18. Ne. 09:00 - Poprad, 12. nedeľa po Svätej Trojici
25. Ne. 09:00 - Poprad, 13. nedeľa po Svätej Trojici
10:30 - Spišská Sobota, 13. nedeľa po Svätej Trojici

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17; tel. farský úrad: 789 587 2; e-mail: poprad@ecav.sk; www.ecavpp.sk

Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, jazyková úprava: Mgr. Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Mgr. Ing. Michal Findra, mládežnícky farár. Grafická úprava: Matúš Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.